

[Estrup]

er, ud fra de analyser, man faktisk kunne foretage.

Jeg tror, det bliver lettere, når vi har resultatet af Ølgaardudvalgets arbejde. Jeg tror, debatten i højere grad vil få præg af den prioriteringsdiskussion, som vi ønsker fra radikal side, og ikke af disse pseudodiskussioner om nogle lidt højere eller lidt lavere kvoter.

Den boligbyggerilov, som er gældende for i år, er jo vedtaget bredt af Folketinget, men det skal ikke være nogen hemmelighed, at det udspil, der kom fra regeringen, unægtelig så anderledes ud, da vi så finansloven. Det var et udspil, som indebar en sænkning af den almennyttige kvote med 2.000 enheder, ingen realstigning i byfornyelsen, ingen stigning i ungdomsboligudbudet. Jeg synes, det er godt at konstatere, at vi i en situation, hvor der klart er omstillinger på boligmarkedet, også har et rimeligt svar fra Folketinget i form af det hidtil højeste niveau for det støttede byggeri.

Men det er jo ikke ensbetydende med, at vi har nået de mål, vi har sat os; det kan vi se på de problemer, som gør sig gældende på boligområdet.

Jeg synes, der er grund til her at hæfte sig ved, at vi har et klart behov for integrering af flygtningene. Jeg har set, at boligministeren vil fremsætte forslag i forbindelse med den betænkning, der er kommet, som indebærer, at der tilføres 100 mill. kr. ekstra til området. Det påskønner jeg, det synes jeg er positivt; jeg kan stadig væk nære tvivl om, hvorvidt det er tilstrækkeligt.

Jeg synes også, at hele diskussionen om det almennyttige byggeri er væsentlig i denne forbindelse. Hvidbogen siger noget meget rigtigt, nemlig at ejerformerne ikke kan afgøres på et objektivt grundlag; det synes jeg er godt at konstatere. Men det er på den anden side ikke ensbetydende med, at der ikke er behov for det almennyttige byggeri; det ved vi der er. Det opfylder nogle klare sociale behov, og det synes jeg er noget af det, som vi skal have konstateret bl.a. i forbindelse med løsningen af flygtningeproblemerne, for det er jo et af de steder, vi har mulighed for at få flygtningene ind.

Lad mig så føje et enkelt punkt til med hensyn til ældreboligerne, for jeg konstaterede jo før, at boligministeren ikke umiddelbart reagerede på den korte bemærkning, hr. Torben Lund havde.

Der har været megen utryghed ved de bemærkninger, der er knyttet til ældreboligloven, og det har været opfattet således, at boligministeren nu havde et særligt styringsinstrument. Jeg har mærket mig, at boligministeren i forbindelse med et spørgsmål til boligudvalget vedrørende ældreboligloven – det er spørgsmål nr. 4 – har svaret boligudvalget således:

»Der er således for ældreboligbyggeri efter forslaget ikke fastlagt andre reguleringsmekanismer end dem, som allerede fremgår af boligbyggerilovens § 1.«

Det lægger jeg vægt på at boligministeren har sagt, og jeg synes, det ville være godt at få bekræftet, at der altså ikke fra regeringens side er hensigter om på nogen måde at ville bremse ældreboligbyggeriet, når det når op over det niveau på 1.500 enheder, som vi kender i dag. Det tror jeg er en vigtig melding for at få den ældreboliglov igennem, som vi alle venter på.

Lad mig så til slut sige, at Det Radikale Venstre kan støtte den dagsorden, som Socialdemokratiet har foreslået. Det havde hr. Torben Lund jo altså ad den ene eller den anden vej allerede fået hold på, men den, der kan fuglenes sprog, kan jo som bekendt komme langt herinde!

Birgith Mogensen (CD):

Hvis jeg har hørt rigtigt, har ministeren svaret på forespørgslen ved at sige, at rapporten »Plads nok« ikke giver anledning til nye overvejelser eller initiativer, netop fordi stort set alle de områder, rapporten peger på, allerede er taget op til vurdering og nærmere belysning. Det er vi i CD ganske enige i, og derfor vil jeg gerne takke ministeren for svaret.

Det betyder naturligvis ikke, at rapporten er overflødig. Tværtimod synes jeg, at den peger på mange problemer, som vil være aktuelle også i de næste 10–15 år.

I rapporten siger man, at der samfundsmæssigt er plads nok til at bygge omkring 27.000 nye boliger om året indtil år 2000 og at forøge byfornyelsesaktiviteterne med 20 pct. om året indtil 1994 og derefter fastholde disse til år 2000 under en lang række nærmere angivne forudsætninger, og at denne aktivitet så skulle kunne dække det boligbehov, som kan forudses ved udgangen af perioden.